

kom mig derfor paafaldende, da jeg hørte det ærede Medlems Udtalelser, men jeg fik nærmere Forklaring deraf, da jeg hørte hans forunderlige Argumenter. Han gik blandt Andet ind paa, at den Grundlovsforandring, hvorved Tallet 14,000 blev forandret til 16,000, skulde peges hen til, at man ikke vilde have flere Rigsdagsmænd, men det forekommer mig rigtig nok, at denne Forandring peger lige paa det Modsatte, thi man har haft en Tølelse af, at med Tallet 14,000 skete Grundloven ikke Tyldest, og da den maatte ske Tyldest, forandrede man det til 16,000 under Grundlæggning af at Grundloven altid skal ske Tyldest. Det forekommer mig derfor, at denne Forandring i Grundloven netop viser, at man har haft en Tølelse af, at man før ikke har været paa den rette Vej, men at man i Fremtiden maa stræbe at holde sig nærmere til Grundloven end hidtil. Det ærede Medlem fremsatte derpaa adskillige Anker og nævnte, at det ene Sted havde faaet en Valgkreds til og et andet med det samme Overskud ikke, men det ærede Medlem glemte at se hen til, om der var et stort eller lille Overskud i Kredsen fra 1849, thi derefter bliver hele Resultatet forskjelligt; naar der er et Overskud, kan der jo lægges et større Tal til, uden at det bliver nødvendigt, at der kommer en ny Representant til. Dernæst have flere Medlemmer henledet Opmærksomheden paa, at det vilde bringe en Forskyrrelse i hele vort politiske Liv, om man omsfordelte noget i Kredsene, men i denne Henseende har man en ganske bestemt Erfaring at gaa efter. De til Grundlovsforsamlingen fastsatte Valgkredse vare ganske andre end de, der vare, da de første Valg til den første Rigsdag skete, men ikke desto mindre bleve dog mange af de samme Medlemmer paa de samme Valgsteder, men med forandrede Distrikter, valgte til den første Rigsdag som de, der vare valgte ved det tidligere Valg til den grundlovgivende Rigsforsamling. Det forekommer mig, altsaa, at man i denne Henseende ikke behøver at have saa mange Skrupler, med Hensyn til, at man vil komme i en vanskelig Stilling, og at man ikke kan bruge de Partioorganisationer, man med saa meget Beløb i Tidens Løb har

tømret sammen. Dernæst hedder det, at man i 1866 ikke gjorde nogen Forandring, men jeg vil minde om, — jeg har set det aldeles bestemt i Referatet af Rigsdags Tidenden, — at man ikke gjorde nogen Forandring, fordi man ingen Folketælling havde i 1865, idet man vidste, at dersom man i 1866 gjorde en saadan Forandring, saa vilde den blive utilsvarende selv til Diebliffet, paa Grund af at Folketællingen var undladt i 1865; men naar man nu i det foreliggende Tilfælde har en Folketælling af 1870, saa tror jeg, at man om Forholdene i 1866 kun kan sige, at dersom man havde haft en sikker Folketælling i 1866, saa vilde man alt i 1866 have foretaget en Omfordeling, hvorved Grundlovens Fordringer vare skete Tyldest. Det at holde saaledes Hævd over de historiske Kredse, kan meget let føre til, at Kredsene blive noget aldeles Abnormt, saaledes som det i sin Tid var Tilfældet i England, hvor man tilslidst jo havde de elendigste Slægter, til Valgsteder, Valgkredsene maatte ikke forandres, og derfor beholdt man dem i en uendelig lang Tid. Naar det Tilfælde er indtruffet, saaledes som nu, at nogle Valgkredse ere blevne, saa uforholdsmæssig store, ligesaa store hver enkelt som to andre Valgkredse, saa at de endog ere næsten mere end $2\frac{1}{2}$ Gange saa store som Grundlovens Bestemmelse, medens derimod andre Kredse ere uforholdsmæssig smaa, ja saadan under det i Grundloven bestemte Folketal, saa forekommer det mig, at Valgerne i de første Kredse, dersom Folkethinget ikke ubetinget hurtigt gennemfører denne Lov med Hensyn til dem, virkelig have den største Grund til at beklage sig over, at Folkethinget ikke anderledes skaffer Grundloven Tyldest, og skaffer dem Nødsen af deres fuldt grundlovs-mæssige Rettigheder. Dernæst mener man, at Befolkningen skulde være misfornøjet over, at der blev valgt flere Rigsdagsmænd. Da jeg blev valgt, hørte jeg megen Misfornøielse med Forholdene i det tidligere Folkething, men det forekom mig, at Misfornøielsen ikke saameget var rettet mod Mængden af Folketingsmænd som mod deres mindre Dygtighed, om jeg saa maa sige, ikke saa meget var rettet mod Kvantiteten, som mod Kvaliteten, og det kunde jo være, at en For-